

KORANENS BUDSKAP KAPITEL 57

SURAH al-Hadid

Kapitelnamn: *Surat al-Hadid* vilket betyder "Järnet".
Den består av 29 verser och uppenbarades i Medina.

Kapitlet inleds med att allt i himlarna och på jorden prisar Gud, och betonar Hans makt över liv och död, rikedom och fattigdom. Det framhäver att människan ska ge av sina tillgångar för Guds sak, eftersom allt ytterst tillhör Honom. Suran påminner om att tron och handlingar är ljuset som leder de troende på domens dag, medan hycklarna lämnas i mörker.

En central del av kapitlet handlar om att uppmana till välgörenhet och att inte låta kärlek till det världsliga överväldiga hjärtat. Den betonar att profeterna sändes med klara bevis, skrifter och rättvisa, och att järnet (som nämns i kapitlets namn) är ett medel för styrka och försvar, men också ett tecken på Guds gåva till människan.

Avslutningen lyfter fram att livet här på jorden är kort och bedrägligt – som en växt som vissnar – medan det som finns hos Gud är bestående. Suran uppmanar till tro, lydnad och att följa profeten, och betonar att de som ger och kämpar för Guds sak får dubbel belöning.

I GUDS DEN NÅDERIKES DEN BARMHÄRTIGES NAMN

ALLT det som himlarna rymmer och det som jorden bär prisar Gud – Han är den Allsmäktige, den Vise. (1)

Hans är herraväldet över himlarna och jorden; Han skänker liv och skänker död och Han har allt i Sin makt. (2)

Han är den Förste och den Siste; Han är den Uppenbare och den Dolde och Han har kännedom om allt. (3)

Det är Han som har skapat himlarna och jorden under sex dagar och som tronar [över skapelsen] i Sin allmakts härlighet. Han vet vad som tränger ned i jorden och vad som utgår därifrån och [Han vet] vad som sänker sig från himlen och vad som stiger upp mot den. Han är med er, var ni än befinner er, och Gud ser allt vad ni gör. (4)

Hans är herraväldet över himlarna och jorden och allt går [sist och slutligen] tillbaka till Gud. (5)

Han låter natten glida in i dagen och Han låter dagen glida in i natten och Han vet vad som rör sig i människans innersta. (6)

TRO PÅ Gud och på Hans Sändebud och ge åt andra av det som Han har gett er i uppdrag att förvalta; de som tror och som ger åt andra har en riklig lön att vänta. (7)

Hur är det fatt med er, som inte tror på Gud? [Ändå] uppmanar er [Hans] Sändebud att tro på er Herre, som har slutit förbund med er! [Vittnesbörden borde räcka] om ni alls har förmågan att tro! (8)

Det är Han som uppenbarar klara budskap för Sin tjänare för att leda er ut ur [okunnighetens] mörker till [trons] ljus; Gud ömmar för er, full av barmhärtighet. (9)

Hur är det fatt med er, som inte vill ge [av det ni äger] för Guds sak? Allt det som himlarna och jorden lämnar i arv skall ändå tillfalla Gud! De bland er som gav [av vad de ägde] och kämpade [för Guds sak] före segern kan inte jämföras [med er andra] och står ett steg högre än de som gav och kämpade [först] efteråt, även om Gud har lovat dem alla det högsta goda. Gud är underrättad om vad ni gör. (10)

VEM GER Gud ett lån av goda gärningar, som Han återbetalar med mångdubbla värdet och därtill ger en frikostig belöning? (11)

[Återbetalningen skall ske] den Dag då du får se de troende männen och kvinnorna [skynda fram] och ljuset [av deras tro och deras goda handlingar] skall lysa framför dem och till höger om dem [och hör] det glada budskapet [som riktas till dem:] "I dag står lustgårdar, vattnade av bäckar, beredda att ta emot er och där skall ni förbli till evig tid! Detta är den stora, den lysande segern!" (12)

Då skall hycklarna, männen såväl som kvinnorna, säga till de troende: "Vänta på oss! Låt oss få litet av ert ljus!" – men de skall få svaret: "Gå

tillbaka och be om ljus!" Då reser sig en mur mellan dem och i den syns en port; innanför muren finns nåd och barmhärtighet men utanför den, helt nära, straff och lidande. (13)

De [som är utanför muren] skall ropa till dem [som är innanför]: "Var vi inte med er?" [och de andra] skall svara: "Jo, [ni var med oss], men ni lät er frestas och ni ville i det längsta vänta och se [hur det skulle gå för oss troende]; ni var osäkra och tvekade [om vägen] och lät lura er [av ert önsketänkande], till dess att Gud avgjorde saken. Det var den store bedragaren som förledde er att missträkna er på Gud. (14)

I dag får ni inte köpa er fria, varken ni eller de som [öppet] förnekade sanningen. Elden är er sista hemvist, [ja,] den skall bli ert hem - ett i sanning jämmerligt mål!" (15)

ÄR DET inte tid att de troende ödmjukar sig i sina hjärtan inför Gud och den sanning som har uppenbarats, så att de inte blir som de som förr fick del av uppenbarelsen, men vars hjärtan med tiden hårdnade tills de - många av dem - återföll i trots och olydnad [mot Gud]? (16)

Tänk på hur Gud skänker nytt liv åt torr och död jord! Ja, Vi har klargjort [Våra] budskap för er för att ni skall använda ert förstånd. (17)

Och de män och de kvinnor som skänker av sitt åt de behövande och [på så sätt] ger Gud ett fullgott lån, skall få det mångdubbla tillbaka och därtill en frikostig belöning. (18)

Och de som tror på Gud och Hans Sändebud och som vittnar om sanningen inför Gud, de skall få sin lön och [skall lysas av] ett klart ljus! Men de som förnekar sanningen och påstår att Våra budskap är lögn har Elden till arvedel! (19)

TÄNK [ÄVEN] på att detta jordiska liv [knappast är annat än] lek och förströelse, tom prakt, ihåligt skryt och tävlan om att överträffa varandra i rikedom och i antal söner. Det är som [jord som fått ta emot] rikligt regn. Den grönska som det framkallar gläder odlarna, men sedan vissnar den och du ser hur den gulnar, till dess ingenting annat återstår än torra strån. I nästa liv [väntar] ett strängt straff eller Guds förlåtelse och Hans välbehag, men livet här i denna värld ger enbart flyktig och bedräglig glädje. (20)

Tävla [därför] om [att vinna] er Herres förlåtelse och ett paradys, lika vidsträckt som himlarna och jorden, vilket är berett att ta emot dem som tror på Gud och Hans Sändebud. I Sin godhet låter Gud Sin nåd [flöda] över den Han vill - Guds nåd är en ousinlig källa. (21)

Ingen olycka drabbar jorden och inte heller er själva utan att den förts in i [Vår] bok, innan Vi sätter den i verket. Detta kostar inte Gud någon möda. (22)

[Så är det] för att ni inte skall sörja över det som ni har gått miste om, och inte heller jubla i övermod över det som Han har skänkt er. Gud älskar inte

inbilska skrävlare (23)

och [inte heller] girigbukar, som förmanar andra att hålla hårt om penningpåsen. Och den som vänder [Gud] ryggen [bör tänka på att] Gud är Den som är Sig själv nog, Den som allt lov och pris tillkommer. (24)

Vi sände Våra profeter med klara bevis [om sanningen] och med dem sände Vi Skriften och en Våg för att [hjälpa] människorna att handla rättvist. Och järnet, som har fruktansvärd styrka och som är människan till nytta, har Vi satt i era [händer]. Låt därför dem ge sig till känna som vill stödja och försvara Guds och Hans Sändebuds sak, fastän [Gud] inte kan ses eller förnimmas. All styrka och all makt ligger hos Gud! (25)

Ja, Vi sände Noa och Abraham och kallade flera av deras efterkommande till profeter och gav dem [Våra] uppenbarelser; bland dessa [efterkommande] följde några den raka vägen, men många av dem visade trots och olydnad [mot Gud]. (26)

Och Vi lät [andra av] Våra sändebud följa i deras spår och Vi sände Jesus, Marias son, och gav honom Evangeliet; och Vi lät hjärtana hos dem som följde honom fyllas av ömhet och medkänsla. Men själva införde de munkväsendet – Vi föreskrev det inte för dem – och med dess [späkningar och försakelser] strävade de efter att uppnå Guds välbehag. Men de följde inte dess [regler] så som de borde ha följt dem. Vi belönade dem bland efterföljarna [till Jesus] som var [sanna] troende, men många av dem visade trots [mot Gud]. (27)

TROENDE! Frukta Gud och tro på Hans Sändebud! Då skall Han av nåd ge er en dubbel belöning och låta ett ljus lysa er på er vandring och Han skall ge er Sin förlåtelse – Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (28)

Efterföljarna av gångna tiders uppenbarelser bör förstå att de inte har någon makt över Guds nåd. Nåden är i Guds hand och Han skänker den till den Han vill. – Guds nåd är en uteslutande källa. (29)

[KAPITEL 57](#)

[«KORANENS BUDSKAP KAPITEL 58](#)

[KORANENS BUDSKAP KAPITEL 56»](#)

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)

- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)